

- nie zakazując przejściowo — gdy sądzono, że przyznane kwoty zostały wyczerpane — połowów dokonywanych przez statki pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowanych na jego terytorium oraz zakazując połowów dopiero wówczas gdy kwoty zostały znacznie przekroczone,
- nie zapewniając skutecznego funkcjonowania systemu zatwierdzania obejmującego między innymi weryfikację danych oraz ich kontrolę za pomocą komputerowej bazy danych,

uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej — w zakresie zarządzania ww. kwotami połowowymi i ich kontroli dotyczących lat 1994, 1995 i 1996 — na mocy art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury, oraz art. 2, 19 ust. 1 i 2 oraz art. 21 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa.

- 2) Skarga zostaje w pozostałej części oddalona.
- 3) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 135 z 07.06.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 12 maja 2005 r.

w sprawie C-347/03 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia i Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹) (wniosek Tribunale amministrativo regionale del Lazio o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Węgry w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina — Ochrona we Wspólnocie nazwy pewnych win pochodzących z Węgier — Oznaczenie geograficzne „Tokaj” — Wymiana listów — Możliwość używania wyrażenia „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” celem opisu i prezentacji pewnych win włoskich, w szczególności win gatunkowych produkowanych w określonym regionie („por”), przez okres przejściowy upływający dnia 31 marca 2007 r. — Wylączenie tej możliwości po upływie okresu przejściowego — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 133 WE — Zasady międzynarodowego prawa traktatów — Artykuły 22-24 porozumienia TRIPS — Ochrona praw podstawowych — Prawo własności)

(2005/C 182/17)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-347/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym,

złożony przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Włochy) postanowieniem z dnia 9 czerwca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 sierpnia 2003 r., w postępowaniu Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia i Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali — Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 12 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Węgier z drugiej strony nie stanowi podstawy prawnej decyzji Rady 93/724/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie przyjęcia przez Wspólnotę Europejską Umowy zawartej między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina.
2. Art. 133 WE powołany w preambule decyzji 93/724 stanowi stosowną podstawę prawną dla zawarcia przez samą Wspólnotę Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina.
3. Zakaz używania we Włoszech oznaczenia „Tocai” po dniu 31 marca 2007 r., który wynika z wymiany listów dotyczącej art. 4 Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina nie jest sprzeczny z uregulowaniem homonimiczności oznaczeń zawartym w art. 4 ust. 5 tej umowy.
4. Wspólna deklaracja dotycząca art. 4 ust. 5 Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina, w zakresie, w jakim wskazuje w pierwszym akapicie, że odnośnie art. 4 ust. 5 lit. a tej umowy Umawiające się Strony stwierdzają, iż w czasie trwania negocjacji nie był znany żaden przypadek identyczności nazw win europejskich i węgierskich, nie stanowi oczywiście błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych.
5. Artykuły 22-24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej stanowiącego załącznik I C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zawarte w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. należy interpretować w ten sposób, że w przypadku jak ten w sporze głównym, gdy oznaczenie geograficzne państwa trzeciego i oznaczenie zawierające nazwę odmiany winorośli używaną dla oznaczenia i prezentacji określonych wyprodukowanych z niej win wspólnotowych są homonimiczne, nie zawierają one wymogu umożliwienia dalszego używania tego oznaczenia, również wtedy, gdy w przeszłości było używane przez odnośnych producentów w dobrej wierze lub przez co najmniej 10 lat poprzedzających datę 15 kwietnia 1994 r. i kraj, region lub miejsce na tym terytorium będące miejscem pochodzenia wina są określone w sposób na tyle jednoznaczny, że konsument nie może zostać wprowadzony w błąd.

6. Prawo własności nie stoi na przeszkodzie zakazowi dalszego używania przez odnośnych producentów z regionu autonomicznego Frioul-Wenecja Julijska słowa „Tocai” w określeniu „Tocai friulano” lub „Tocai italico” dla oznaczenia i prezentacji określonych włoskich win gatunkowych por po upływie okresu przejściowego upływającego w dniu 31 marca 2007 r., który wynika z dołączonej do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina, ale nie inkorporowanej do niej, wymiany listów w sprawie art. 4 tej umowy.

(¹) Dz.U. C 264 z 1.11.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-409/03 *Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas* (¹) (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Refundacje wywozowe — Wołowina i cielęcina — Specjalny ubój sanitarny — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 13 — Solidna i właściwa jakość handlowa — Charakter pozwalający na wprowadzenie do obrotu na normalnych warunkach)

(2005/C 182/18)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-409/03 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez (Bundesfinanzhof) (Niemcy), postanowieniem z dnia 15 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 1 października 2003 r., w postępowaniu: **Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schiemann i E. Juhász (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych należy interpretować w ten sposób, że mięso spełniające kryteria przydatności do spożycia, którego wprowadzenie do obrotu z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi jest we Wspólnocie Europejskiej ograniczone prze-

pisami prawa wspólnotowego do rynku lokalnego ze względu na fakt, iż pochodzi ono od zwierząt, które poddano ubojowi sanitarnemu, nie może zostać uznane za posiadające „solidną i właściwą jakość handlową”, co jest warunkiem koniecznym dla przyznania refundacji wywozowej.

(¹) Dz.U. C 275 z 15.11.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 12 maja 2000 r.

w sprawie C-415/03 *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej* (¹)

(Pomoc państwa — Obowiązek windykacji — Całkowita niemożność wykonania — Brak)

(2005/C 182/19)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-415/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 88 ust. 2 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: D. Triantafyllou i J. Buendía Sierra) przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnicy: A. Samonirantou, P. Mylonopoulos, F. Spathopoulos i P. Anestis), Trybunał (druga izba) w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca) i R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny L. A. Geelhoed, sekretarz: M. Ferreira, wydał w dniu 12 maja 2000 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie podejmując w nakazanym terminie wszystkich niezbędnych kroków w celu uzyskania zwrotu pomocy uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem, z wyjątkiem pomocy dotyczącej składek na rzecz krajowej instytucji zabezpieczenia społecznego, zgodnie z art. 3 decyzji Komisji 2003/372/WE z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie pomocy przyznanej Olympic Airways przez Grecję, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tegoż art. 3.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003